

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

IV Niedziela Adwentu

19 grudnia 2021

LITURGIA SŁOWA

Mi 5,1-4a; Ps 80; Hbr 10,5-10; Łk 1,39-45

Ref. psalmu: **Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie**

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła

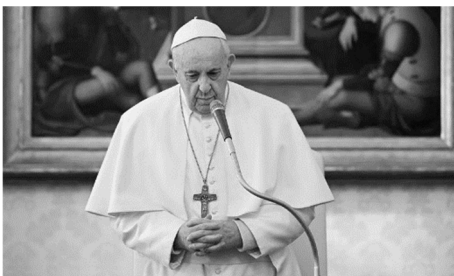

Elżbietę. Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty nappełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała: „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w łonie moim. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana”. – *Oto słowo Pańskie.*

PAPIEŻ FRANCISZEK POWIEDZIAŁ

Życie każdego człowieka posiada misję. To dar, którym obdarza nas Pan i prosi nas: odkryj kim jesteś i pracuj, aby spełnić marzenie, które jest Twoim życiem! Każdy z nas ma misję do wykonania. Nie bójmy się więc zapytać Pana: co mam zrobić?

#Adwent jest po to, by zatrzymać się i zadać sobie pytanie, jak przygotować się do Bożego Narodzenia. Jesteśmy zajęci tymi wszystkimi przygotowaniem, prezentami i rzeczami, które przemijają, ale zapytajmy, co zrobić dla Jezusa i dla innych!

Wiara wciela się w konkretne życie. Nie jest abstrakcyjną, ogólną teorią. Dotyka nas osobiście i przemienia nasze życie.

Co zrobić? Wybierzmy coś konkretnego, nawet małego, dostosowanego do naszej sytuacji życiowej, zróbmy to, by przygotować się na Boże Narodzenie.

Adwent tegoroczny zbliża się do swego kresu, jakim jest uroczystość Bożego Narodzenia, trwała i dynamiczna pamiątka pierwszego przyjścia Chrystusa, kiedy On „narodził się z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem”.

Cały adwent to czas szczególnie maryjny. Dziś jednak Kościół skupia naszą uwagę na Bogarodzicy w sposób szczególny. Mianowicie ukazuje w Niej nie tylko kres pierwszego dziejowego adwentu, wypełnienie oczekiwania Mesjasza przez Lud Boży Starego Przymierza, lecz coś więcej. Nie tylko wskrzesza wspomnienie o minionych faktach. Drugi bowiem adwent – ten nasz w Kościele – trwa nadal, zmierzając do Drugiego Przyjścia Chrystusa, do paruzji. A w tym naszym wciąż aktualnym adwencie, w tej niepowtarzalnej szansie życiowej, która wymaga od nas świadomej decyzji, postać Maryi jest szczególnie doniosła: to – jak mówi Sobór – „znak pewnej nadziei i pociechy” (KK 68).

Augustyn Jankowski OSB

WŚRÓD NOCNEJ CISZY

Wśród nocnej ciszy głos się rozchodzi
Wstańcie, pasterze, Bóg się wam rodzi!
Czym prędzej się wybierajcie
Do Betlejem pospieszajcie, przywitać Pana.
Czym prędzej się wybierajcie
Do Betlejem pospieszajcie, przywitać Pana.

Poszli, znaleźli Dzieciątka w żłobie

Z wszystkimi znaki danymi sobie.
Jako Bogu cześć Mu dali
A witając zawołali,
z wielkiej radości.
Jako Bogu cześć Mu dali
A witając zawołali,
z wielkiej radości.

Ach, witaj Zbawco z dawna żądany
Cztery tysiące lat wyglądany.
Na Ciebie króle, prorocy
Czekali, a Tyś tej nocy, nam się objawił.
Na Ciebie króle, prorocy
Czekali, a Tyś tej nocy, nam się objawił.

I my czekamy na Ciebie, Pana
A skoro przyjdiesz na głos kapłana.
Padniemy na twarz przed Tobą
Wierząc, żeś jest pod osłoną, Chleba i Wina.
Padniemy na twarz przed Tobą
Wierząc, żeś jest pod osłoną, Chleba i Wina, Chleba i Wina.

WIECZERZA WIGILIJNA

Pamiętajmy o tym, że wieczerza wigilijna ma charakter religijny i w takim duchu – jedności, wspólnoty i miłości powinniśmy ją przeżywać. *Stół powinien być tak duży, by wszyscy obecni mogli przy nim zasiąść, jedno dodatkowe miejsce mogło zostać puste, jak każe tradycja, dla gościa, który może nadejść. Stół nakryty białym obrusem, pod nim siano – pamiątka narodzenia Chrystusa w żłobie, na sianie. Na środku stołu stawiamy świecę. Obok świecy może znajdować się Pismo Święte, z którego odczytamy słowo Boże (odnajdujemy: Łk 2, 1-14).*

Obok świecy i Pisma św. kładziemy na talerzu opłatki, którymi będziemy się łamać. W pokoju stoi choinka wcześniej ubrana, pod nią lub obok – mała szopka.

Zapalenie świecy. Ktoś ze zgromadzonych zapala świecę i mówi: **Światło Chrystusa.**

Wszyscy odpowiadają: **Bogu niech będą dzięki.**

Śpiew kolędy – np. **Wśród nocnej ciszy...**

Jeden z domowników mówi: Ponad dwa tysiące lat temu przyszedł na świat Jezus Chrystus, Syn Boży, rodząc się w stajni w Betlejem, jako bezbronne Dziecię. Opowiada nam o tym Ewangelia wg św. Łukasza. Postuchajmy stojąc, z wiarą, jak to czynili nasi przodkowie, słów Dobrej Nowiny opisującej najradośniejsze dla całej ludzkości wydarzenie narodzin Syna Bożego, Jezusa Chrystusa.

Czytanie Ewangelii o narodzeniu Pana Jezusa (Łk 2, 1-14).

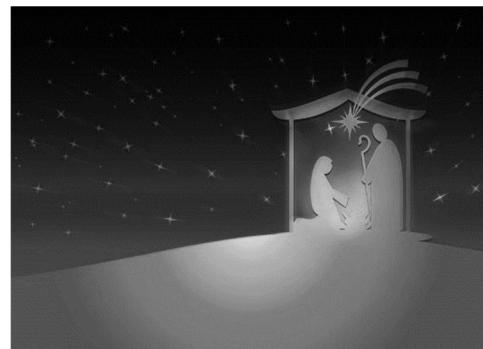
W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybrali się wszyscy, aby dać się zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta dawidowego zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby dać się zapisać z poślubioną sobie Maryją,

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1504 Często Jezus żąda od chorych wiary. By ich uzdrowić, posługuje się znakami, takimi jak dotknięcie śliną i nałożenie rąk, nałożenie błota i obmycie. Chorzy starają się Go dotknąć, "ponieważ moc wychodziła od Niego i uzdrawiała wszystkich" (Łk 6, 19). W ten sposób w sakramentach Chrystus nadal "dotyka", aby nas uzdrowić.

1505 Wzruszony tyłu cierpieniami, Chrystus nie tylko pozwala dotykać się chorym, lecz także bierze na siebie ich nędzę: "On wziął na siebie nasze słabości i nosił nasze choroby" (Mt 8, 17). Nie uleczył wszystkich chorych. Jego uzdrowienia były znakami przyjścia Królestwa Bożego, zapowiadały uzdrowienie bardziej radykalne: zwycięstwo nad grzechem i śmiercią przez Jego Paschę. Na krzyżu Chrystus wziął na siebie cały ciężar zła i zgładził "grzech świata" (J 1, 29) którego skutkiem jest właśnie choroba. Przez swoją mękę i śmierć na krzyżu Chrystus nadał cierpieniu nowe znaczenie; teraz może ono upodabniać nas do Niego i jednoczyć nas z Jego zbawczą męką.

która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoją trzodą. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zesłała ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu: Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”. I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami: „Chwała Bogu na wysokościach, a na ziemi pokój ludziom Jego upodobania”.

Wspólna modlitwa. *Po odczytaniu Ewangelii ktoś mówi:* **Chrystus Pan dziś przypomina nam swoje przyjście na ziemię. Bóg stał się człowiekiem, przyszedł, by nas zjednoczyć z Ojcem w niebie oraz zjednoczyć nas ludzi w swojej miłości. Zanim weźmiemy w ręce opłatek i połamiemy się nim, obejmijmy modlitwą wszystkich, których chcemy dziś wspominąć i być z nimi w jedno.**

Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby nas zbawić prosimy by obdarzył nas miłością i pokojem, powtarzamy: **Obdarz nas miłością i pokojem!**

- Panie Jezu, udziel nam: daru zgody, jedności i szczęścia – **Obdarz nas miłością i pokojem.**

- Panie Jezu, obdarz szczęściem, radością, miłością i pokojem, także naszych sąsiadów, przyjaciół i znajomych...

- Panie Jezu, wszystkich opuszczonych, samotnych, chorych i nieszczęśliwych – pociesz i umocnij Dobrą Nowiną Zbawienia...

- Panie Jezu, obdarz zmarłych: naszych bliskich, znajomych i nieznajomych – szczęściem i wiecznym zbawieniem... **Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...**

Pozostając w ciszy przedstawmy z wiarą, Bogu nasze osobiste podziękowania, prośby, a by je pobłogosławił...

Zjednoczeni w miłości odmówmy wspólnie modlitwę, której nauczył nas Pan, Jezus Chrystus: **Ojciec nasz...**

Polećmy Bogu przez wstawiennictwo Matki Jezusa Chrystusa, Maryi, nas, nasze wszystkie sprawy, naszych przyjaciół, sąsiadów, gości, samotnych i chorych: **Zdrowaś Maryjo...**

Życzenia i dzielenie się opłatkiem.

Jest taki zwyczaj w mym kraju rodzinnym, gdy pierwsza gwiazda błysnie na wieczornym niebie, ludzie wspólnego gniazda łamią chleb biblijny, najtkliwsze uczucie, przekazują w tym chlebie. C. K. Norwid

Ktoś z domowników bierze talerz z opłatkami i mówi: **Najcenniejszym Darem Boga dla ludzkości jest Jezus Chrystus, darmo Go otrzymując, Jego chcę właśnie dawać każdemu. On powiedział, że jest Chlebem dającym życie prawdziwe, życie wieczne.**

Każdy bierze opłatek. Składamy życzenia, łamiemy się opłatkiem z obecnymi.

Spożywanie wieczerzy wigilijnej. *Spożywanie wieczerzy przebiega w atmosferze wzajemnego braterstwa i życzliwości. W czasie wieczerzy należy wyłączyć telewizor.*

Modlitwa po Wieczerzy. Dziękujemy Ci, Boże, nasz dobry Ojciec, za Twojego Syna Jezusa Chrystusa, dziękujemy za miłość do ludzi, za ten wieczór wigilijny i dary, które spożywaliliśmy. Tobie chwała na wieki. **Wszyscy: Amen.**

Śpiewanie kolęd i dawanie prezentów. *Po wieczerzy świąteczny nastrój podtrzymujemy śpiewem kolęd i wzajemnym obdarowywaniem się prezentami. Święta Narodzenia Pańskiego są doskonałą okazją, by wprowadzać dzieci w tajemnice naszej wiary, rozmawiać z nimi na temat tego, w co i dlaczego wierzymy. Nie traćmy tej wspaniałej okazji przekazania wiary. Niech tradycja świąt nie ogranicza się do spożytej wigilijnej wieczerzy, połamania się opłatkiem czy wręczenia prezentów, przyjścia na Pasterkę. Chcemy razem śpiewać kolędy, poświęćmy czas na wspólne przebywanie, rozmowy o tym, co wydarzyło się w Betlejem, ale też o tym, co dzieje się teraz w naszym życiu.*

ZWYCZAJE I OBRZĘDY WIGILIJNE

Wigilia Bożego Narodzenia jest punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych. Posiada bardzo bogatą i wymowną treść. Geneza Wigilii sięga pierwszych wieków chrześcijaństwa. Etymologicznie termin „wigilia” po-

chodzi od łacińskiego słowa „vigilia” i znaczy „czuwanie, czuwanie nocne”, a w odniesieniu do religii oznacza „nocne religijne świętowanie” lub też „dzień przed większą uroczystością”. Czasownik natomiast

oznaczający czynność związaną z tym terminem brzmi: „vigilo, vigilare” i oznacza „nie spać, spędzać noc na czuwaniu”.

Wigilie znane były już w Starym Testamencie. Obchodzono je przed każdą

uroczystością, a nawet przed każdym szabatem i traktowano jako przygotowanie do świątecznego odpoczynku. Izraelici nazywali je „wieczorem”.

W Nowym Testamencie również obchodzono wigilie – rozpoczynano nimi obchód święta. Trwały od godziny trzeciej po południu do wieczora. Przygotowanie wigilijne miało na celu: przygotowanie potraw (by nie naruszać świątecznego odpoczynku) oraz odprawienie przepisanych modlitw i ceremonii rytualnych, wprowadzających w dane święto. W Kościele pierwszych wieków w dniu poprzedzającym większą uroczystość obowiązywał post, a wierni przez całą noc na wspólnej modlitwie oczekiwali na rozpoczęcie świętowania.

Współcześnie w Kościele wigilia zachowała się przed trzema najważniejszymi uroczystościami: **Narodzenia Pańskiego, Zmartwychwstania i Zesłania Ducha Świętego.**

W Polsce Wigilia Bożego Narodzenia zachowała właśnie taki charakter do dziś i w przekonaniu wszystkich naszych rodaków posiada szczególną rangę. Piękny polski zwyczaj poucza, że tuż po zachodzie słońca, gdy pierwsza gwiazda zajaśnieje na niebie, cała Rodzina zasiada do stołu, aby spożyć wigilijną wieczerzę, nazywaną dawniej „pośnikiem”. Ma ona charakter bardzo uroczysty, rodzinny i religijny. Ceremoniom wieczerzy wigilijnej przewodniczy z zasady ojciec rodziny. Zaprasza się na nią oprócz całej ro-

dziny, także tych, którzy mieszkają samotnie.

Z wieczerzą wigilijną związane są zwyczaje, których symbolika jest bardzo wymowna:

Pierwsza gwiazdka – na pamiątkę gwiazdy betlejemskiej, która przywiodła Trzech Króli do Chrystusa. Stąd też zazwyczaj rozpoczynania uroczystej wieczerzy, gdy ukaże się pierwsza gwiazda na niebie.

Łamanie się opłatkiem – to najmowniejszy moment wieczerzy wigilijnej. Dzielenie się opłatkiem oznacza wzajemne dzielenie się miłością, dobrocią i poświęceniem. Zbliża oddalonych, łączy umarłych z żywymi i jedna skłóconych. Jest znakiem Miłości Syna Bożego, który dla nas stał się człowiekiem i wciąż daje się nam w Eucharystii.

Wolne miejsce przy stole – oznacza ono serdeczną pamięć o tych bliskich, którzy nie mogą świąt spędzać razem z nami. Wyraża ono także pamięć o zmarłych z rodziny. Jest też znakiem otwartości rodziny dla każdego, kogokolwiek zajdzie w dom polski w ten święty, wigilijny wieczór. Będzie on przyjęty jak brat. Obok pustego miejsca na stolach palić się będzie świece, rozproszające przez „Caritas” w ramach adwentowej akcji „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”. Ta płonąca świeca z napisem „Caritas” (miłość) będzie szczególnie wymownym zna-

kiem naszej miłości wobec dzieci głodnych.

Siano wigilijne wkładane pod obrus na stole przypomina o ubóstwie groty betlejemskiej i Maryi, która położyła narodzonego Chrystusa na sianie w żłobie.

Choinka ubierana jest niemal w każdej polskiej rodzinie. Na Zachodzie Europy nazywa się ją drzewkiem bożonarodzeniowym lub drzewkiem Chrystusa. *Zieleń drzewa* ma symbolizować nadzieję Nieba, *świece* - światłość Chrystusa, *ozdoby* - łaskę Bożą przyniesioną przez Zbawiciela. Choinka stała się, na wskroś symbolem chrześcijańskim. Ubiera się ją ponadto w dniu imienin Adama i Ewy, o ich upadku, który łączy się z drzewem rajskim, jednocześnie wskazuje na Odkupienie, dokonane na drzewie Krzyża.

Snopy zboża umieszczone w kącie izby są symbolem Betlejem. Chrystus narodził się w Betlejem, tzn. w „domu chleba”. Niech i w naszych domach kłosa zboża, ustawione w pokoju, przypominają, że jest to też „dom chleba” – Betlejem, w którym żyje Chrystus.

Postne potrawy przypominają, że w tym dniu tradycyjnie zachowujemy post. Tradycyjna liczba dwunastu potraw oznacza 12 miesięcy roku i 12 Apostołów. Każdą potrawę należy choćby tylko skosztować, aby zapewnić sobie obfitość pożywienia w nadchodzącym roku.

OGŁOSZENIA

1. Zapraszamy na **Laudesy** – modlitwę Liturgią godzin – od poniedziałku do środy włącznie o godz. **6:00**. **Roraty** odprawiane są już tylko od poniedziałku do piątku włącznie o godz. **6:50**.

2. **Porządek Mszy Świętych podczas świąt:**

24 grudnia – piątek: Msze św. o godz. **6:50, 8:00 i 9:00**. Nie będzie Mszy św. wieczornej. O godz. **23:30** zapraszamy na modlitwę Godziną czytań. **Pasterka o godz. 24:00**. Taca z Pasterki jest przeznaczona na Dom Samotnej Matki. **24 XII kancelaria parafialna nie będzie czynna.**

25 grudnia – sobota, uroczystość Narodzenia Pańskiego:

Msze święte: 8.30; 10.00; 11.30; 13.00; 18.30. Nie będzie Mszy św. o godz. **7:00 oraz 19:45.**

26 grudnia – Niedziela Świętej Rodziny Jezusa, Maryi i Józefa:

Msze św. wg porządku niedzielnego: **7.00; 8.30; 10.00; 11.30; 13.00; 18.30; 19.45.**

3. **Świece Caritas oraz opłatki** są do nabycia na stoliku przy wyjściu z kościoła.

4. Organizujemy **zimowisko** w drugim tygodniu ferii – od **6 do 12 lutego 2022 r.** w Muszynie. Koszt zimowiska 1400 zł. Zapisy u ks. Jana.

5. Zapraszamy na nabożeństwo – w **środę do MBNP** oraz **św. Józefa** o godz. **18:00**. Nabożeństwo do św. Józefa zostało połączone z nabożeństwem do MBNP.

6. **Wspomnienia liturgiczne:** w sobotę – uroczystość **Narodzenia Pańskiego**; w niedzielę – święto **św. Szczepana**, pierwszego męczennika.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. *Bóg zapłać!*

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 250 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl